

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν ὕψιστος (καὶ ὑπο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα δεκτικὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικὸν	Ἐξωτερικὸν
Ἑτησίᾳ δρ. 18.—	Ἑτησίᾳ φρ. 20.—
Ἑξαμήνιος 8,50	Ἑξαμήνιος 10,50
Τριμήνιος 4,50	Τριμήνιος 5,50

Δι' ἀνδρομαίαν ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός;

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΔΡΥΘΗ Τῶ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 40. Ἐξωτερικ. λεπ. 45
Φύλλα προσηγουμένων ἐτών, ἐπίσης λεπ. 40

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὀδὸς Ἐδρακίδου ἀρ. 33, παρὰ τὸ Βασιλικεῖον

Περίοδος Β'. — Τόμος 215; Ἐν Ἀθήναις, 4 Ἀπριλίου 1920. Ἔτος 42ον. — Ἀριθ. 18

Ἡ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

τῆς «Διαπλάσεως», ἡ τιμὴ τοῦ φύλλου καὶ ἡ τιμὴ τῶν προσηγουμένων Τόμων, ἀξιοῦνται. Ἴδε λεπτομερεῖα, εἰς τὴν Ἀθήναις τῆς σελίδος 143.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ JULES VERNE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. (Συνέχεια)

Ὁ Κοκός, τὸ τσακάλι τοῦ Τζένου, συναγωνίζετο μετὰ τοὺς σκύλους στίς κληρονομίαις αὐτῶν ἐκδρομῶν. Ὁ νεαρός κληρονομία καθάλλεικε πότε τὸν ἄνεγκρόν του Δάξτρου καὶ πότε δι' αἰτιολογίαν πολλὴν τὸν ἀνὰ (ἀδελφὸν σημαίνει: ἔλα φροπὸς) πότε τὸ κατηλοπούλι του, τὸν Μπραζεδίντ, καὶ πότε τὸν θόναρο Στρούμ, πὺν περιούσε σὺν θύελλα τῆς λόχμης.

Ὁ κ. Ζερμάττ εἶχε συστήσει σὺν τῷ κληρονομίᾳ νὰ μὴν προχωρήσῃ πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Γῆς τῆς Ἐπαρχίας καὶ προπάντων νὰ μὴν υπερβῇ τὴν βουρσικὴν τοῦ Φραγκοῦ πέρα ἀπ' τὴν κοιλίαν τοῦ Γερμανοῦ, ἵνα ὑπάρχῃ φόβος νόσων τῆς θηρίας.

Ἡ μητέρα του μάλιστα δὲν τὸν ἔπειθε νὰ νεκτώνεται σὺν κληρονομίᾳ καὶ γι' αὐτὸ, μόλις ἐβράδυνας, ἦταν ἀναγκασμένος νὰ γυρίσῃ. Καὶ πάντα σχεδὸν ἔφθασε σὺν σπῆτι τὴν ὥρα τοῦ δείπνου. Καὶ ὡς ἡ Μπέστη, κάθε φορὰ πὺν τὸν ἐβλεπε νὰ χάνεται σὺν βέλος, πῶς ἀπὸ τὰ πρῶτα δένδρα τοῦ Φελσεν γὰρ δὲν ἐκρυβε τίς ἀνησυχίας τῆς καὶ τῶς φόβους...

Ὁ Ἐρνέστος, ἀπὸ τῆς περιπέτειας τοῦ κληρονομίου, προτιμοῦσε τὴν ἡσυχίαν καὶ σιγήν τοῦ Φαρέματος. Πήγαινε καὶ καθόταν πότε σὺν ὄχθῃ τοῦ ρέματος τῶν Ταρκαλιῶν, πότε σὺν βράχους τοῦ ὄρους τῶν Ἐρωδιῶν. Τὰ μαλάκια, τὰ ὀστρακοειδῆ καὶ τὰ ψάρια ἐκεῖ ἄφθονοῦσαν· σολωμοί, βέργγες, ἀστακοί,

γαρίδες, στρείδια, μύδια, ἀχιβάδες. Καμμιὰ φορὰ τὸν συνόδευσεν σὺν ψάρειο καὶ ἡ Ἄννα Οὐδλστον, καὶ εἶπε περὶ τὸ νὰ ποῦμε ὅτι ἡ συντροφιά τῆς τοῦ προσηγουμένου μεγάλη εὐχαρίστησις.

Ἡ Ἄννα εἶχε καὶ τὴν φροντίδα νὰ περιποιηθῆται τὸν κορμάρκο καὶ τὸ τσακάλι πὺν εἶχαν φέρει ἀπὸ τὸν Ἀναμμένο Βράχο. Σ' αὐτὴν εἶχε ἐμπιστευθῆ φέρνοντας ἡ Τζένου τὰ φάρμακα τῆς ζῶας, καὶ μὴ τὴν ἀλήθεια, ἐρισκόντων τὴν σὲ καλὰ χέρια. Στὸ γυριστὸν, ἡ κυρία τους θὰ τῶν ἐβλεπε ὅπως τὰ εἶχε ἀφήσει καὶ ἀκόμα καλύτερα. Γιατί ἡ Ἄννα δὲν τὰ ξεχνούσε ποτὲ. Εἶχαν δὲν τὴν εὐλευθερίαν νὰ μπαίνουσι καὶ νὰ τριγυρίζουσαν σὺν τριβόλῳ τοῦ Φελσενγὰρ. Ὁ φαλακροκράνας

τὰ πῆγαινε πολὺ καλὰ μετὰ τὰ πρῶτα πρὸς τὴν αὐτῆς. Τὸ τσακάλι ὡς τῆς Τζένου δὲν ἐπαίρατο καθόλου μετὰ τὸ τσακάλι τοῦ Τζένου καὶ τοῦ κληρονομίου πρὸς πᾶσαν νὰ τὰ συμφορῶν. Ζηλεύονταν, ἐμάλωνα καὶ κάθε τόσο ἔπρεπε νὰ τὰ χωρίζουσαν, γὰρ νὰ μὴν ἀλληλαφαινοῦν.

— Ἐγὼ παραιτοῦμαι νὰ τὰ κάμω φίλους, εἶπε μιὰ μέρα ὁ Τζένου στὴν Ἄννα. Σὺς τᾶν καὶ κάμετε καλὰ.

— Βουρσικὴν σὲ μένα, κύριε Τζένου, ἀποκρίθηκε ἡ Ἄννα. Μετὰ λίγη ὑπομονὴν ἵσως καταρθώσω νὰ τοὺς ἐμπνεύσω καλύτερα αἰσθήματα.

— Δοκιμάστε λοιπὸν, ἀγαπητὴ Ἄννα, Ἄφου εἶνε τσακάλια καὶ τὸ δύο, πρέπει νὰ γίνουσαν φίλοι.

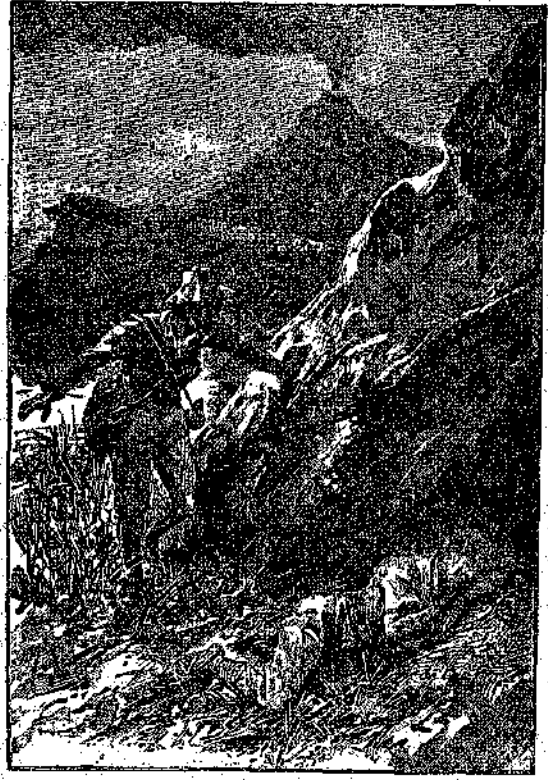
— Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι καὶ ὁ πῆγαινε σὺς, κύριε Τζένου.

— Κνίπ ὁ Β'; Ναι, καὶ τοῦ λόγου τοῦ ὅλο διαρκάνει τὸν προσηγουμένου τῆς Τζένου.

Πραγματικῶς, Κνίπ ὁ Β' εἰδείνε πολὺ κακῶς διαθέσει πρὸς τὸ τσακάλι καὶ καταστάσει ἐδύνατο πρᾶγμα νὰ μονοκόσῃν αὐτὰ τὰ ζῶα, ὅσο ἐξμερωμένα καὶ ἄν ἦται.

Ἐκεῖ περνοῦσαν οἱ μέρες. Ἡ Μπέστη καὶ ἡ Μέρου δὲν ἔμενον ἀφῆς οὐτε στιγμή. Ἐνῶ ἡ κυρία Ζερμάττ ἐπιδιόρθωνε τὰ φορέματά, ἡ κυρία Οὐδλστον, πὺν ἐπιτήδεια σὺν ραπτική, ἐκνε κεινοῦργια, μετὰ τὰ ὑφάσματα πὺν εἶχαν φυλῆν μένα ἀπὸ τὸ ναυάγιον τοῦ «Ἀνδρόφοδου».

Ὁ καιρὸς ἦταν λαμπρὸς καὶ ἡ ζέση ἀκόμα ὑποσηροτή. Ὁ ἀέρας φυσούσε τὸ πρῶτον ἀπῶν καὶ τὸ βράδυ ἐκνε.



«Μετὰ πῶση συγκίνηση σὺν τῷ Φίλτρου καὶ ποίταξ...» (Σελ. 114 στ. β')

ΑΘΗΝΑ Γ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΞΑΛΛΑΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Αγαπητοί μου



ΟΙ Έκοιμε παρ... ράβνη ενόπκω... σή, — για να... μιν πώ μεγά... λη, — μιά με... λση ενός σο... φού Γάλλου...

Υστερ' από τον πόλεμο, οι άνθρωποι, λέει, έγιναν νευρικοί και εξε...

Επίσης οι άνθρωποι όλοι, ύστερ' από τον πόλεμο, έγιναν πιο ανήσυχoi, πιο απαισιόδοξοι...

Ακόμη οι άνθρωποι όλοι, ύστερ' από τον πόλεμο, κωιδιθθηκαν από τη μανία των διασπιδάσεων...

Και για να τελειώνουμε, οι άνθρωποι όλοι, ύστερ' από τον πόλεμο, έχασαν τα τοιαύτα τέταρτα...

λη φορά. Η όκνηρία αυτή φανερώνεται πρό πάντων στα έργαστάσια...

Πρέπει να δουλολογησε, ότι δεν ή πάχονο χειρότερα συμπτώματα από αυτά της ψυχικής γρίπης...

Εγώ λασα λοιπόν ο κόσμος. Αυτό το αποτέλεσμα είχαν ο πόλεμος, που εί...

Μπορεί να μην έχλασε ακόμη ύως διόλου ο κόσμος. Θα χα' άρη όμως ά σφαλώς, αν ή ψυχική γρίπη δια...

Εν' άπ' αυτά καθός είπαμε, είχε κι' ή απαισιόδοξία να τά βλέπη κανείς...

παρά... ή ψυχική μου γρίπη. Επει... κα, να σάς πώ την αλήθεια υπό μο...

Αλλά τώρα μόνο; Μήπως πάντα, σε κάθε περίπτωση σε κάθε απελπισία...

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ!

Άς πάμε προς την άνοιξη... βασιτάμενοι άπ' το χέρι...

Ίσα το δρόμο άς πάρουμε... κι' ίσως ν' άξίση ακόμη κάποια πρωτόφαντη όμμορφία...

Η αύρα, που, άσθενικά, ή ψυχή... του κήπου θ' άναστήνη, κάποια ίσως φέρη μέσα μας...

ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μυστιόδηγμα του Hector Malot

[Βραβευμένο από την Γαλ' Ακαδημία] ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΒ' (Συνάχεια)

Μέσα στο μεγάλο εκείνο Πα... ρισι, γεμάτο φώς, θόρυβο, κίνηση, μού...

Οι άνθρωποι που περνούσαν από κοντά μου, γυρίζον κάπου-κάπου και...

Μια διασκέδαση βρήκα, να μετρώ τις ώρες που κτυπούσαν γύρω μου...

Λογάριασα έτσι πόσο έπρεπε να περιμένω ακόμη, για να μπορέσω να έβω...

Άιγο πριν κτυπήσουν οι πτά, άκουσα ένα φαιδρό γαϊγισμα...

Σε λίγο φάνηκε κι' ή Ματτία...

—Λοιπόν, μού φώναξε κόλις με είδε από μακριά...

—Ο Μπαρμπερής πέθανε!

—Άρχισε να τρέχη, για να φθάση πώ γρηγορά κοντά μου...

Εβειξε μιά λήθη, που μου έκοιμε πολύ καλό, γιατί τότε μόνο κατάλαβα...

Με καλά, σταργικά λόγια προσπάθησε να με παρηγορήση και προπάντων...

—Άφού οι γονείς σου βρήκαν το Μπαρμπερής, μού έλεγε, άμα περάση...

βελήτουν να μάθουν τί άπεργαίνε και, φυσικά, θα έλθουν ή θα στελείουν ά...

Τό ίδιο μου είχε ειπή κ' ή γοργά έ κίνη με τά (πρεμουλιστό) κεράδι...

—Άκόμα τρεις μήνες!; έρω άξε. Τρεις μήνες!; Ζήτω...

άστημένες πούλιες έδώ κι' εκεί στα να... ρά του και τά κίβια να λάμπουν σαν έ...

Μ' έν' άλεμματοκέρη, που περισσό... τερο ενάπνεζε, παρά εφώτιζε, φάγα...

Άς είναι! καθ' έλπίδα δεν είχε χαθή. Έπρεπε να περιμένουμε...

Και με τη σκέψη αυτή άποκοιμήθηκα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΓ'

Είρα υνεε

Τό πρωί, κάθησα πρώ... τα πρώτα να γράψω της μάννας...

Δέν ήταν εύκολη δου... λειά. Γιατί πώς μπορού... σα να της γράψω ξερά ξε...

που με είχε πώ παιδί της.

Τελοσπάντων, μ' ένα σικρό διαδέβαι... ώσεις αγάπης, κατάφερα κουκά στρα...

Υστερ' άπ' αυτό τό χρέος, είχα κι' άλλο να κάμω: να πάω να ιδώ τον πα...

(Έπεται συνέχεια)

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ



ΚΑΚΙΑ Α. ΛΑΖΑΝΑ (Βραβεία) έν Λαρίση, Πρώτον βραβείον 175ου Διαγωνισμού

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ Έν Πάτραις, Α Βραβείον 147ου, 151ου, 152ου, 168ου και 174ου Διαγων. προς Σύνθεσιν Πνεύμας, Ασκήσασιν.

Κι' άρχισε να χοροπηδώνε στη μέση του δρόμου, τραγουδώντας. Έπειτα στάθηκε έξαφνα και μού...

Τι διαφορά από τη μιά οικογένεια στην άλλη! Έδώ εκλαιγες που δέ...

την απόφασή σου κι' έλπιζω να φωνάσαι συχνά.
 Η συνεργάτιά μου δ. Μαρκέτου (Ε.Α.) με παρακαλεί να ευχαριστήσω ύψους και ύψους έχων την προθυμία να έγγραφούν ως το βιβλίον της. Τους πληροφορεί δέ ότι η εκτύπωση των «Μικρών Μικρών» πρόχρησι και έλπιξι — δίδει με την κατάστασιν των τοπογραφικών καιεις πλέον δέν εμπορεί να υποσχεταί — ότι θα είναι έτοιμα εντός του 'Απριλίου.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αθήν της εβδομάδα έλαβα τα εξής:

Τό χελοδονάκι. — Οι καλιές ένθούπτες. — Παντοκρατόρ. — Πουλί σκλαβωμένο. — Κρύσταλλα. — Γάλλος, Άγγλος και Γ. Ισπανός. — Γράμματα από την Αι γυπτόν. — Μιά παροίμια. — Τών πεθανένων οι ψυχές. — Δύσας στον Όλοκορ. — Μακριά απ' τη ζωή. — Παιδικά Πνεύματα.

Κριτική της προηγουμένης Σελίδος

«Της Δευτεριάς τη μέρα». — Επίκαιρον, διά την 25 Μαρτίου. Καί φυσικά, δέν ήτο ανάγκη να είνε άριστοέργημα... Καλή ή ιδέα, επιτυχμένη εδώ κι' εκεί ή έκφρασις, άλλα πολλά παραλειμμάτα στο στίχο. Προτιμώ το πεζό του Γιάννη Άρβόνη. — «Τένερο της Ζωής». Καλή ή άλλογραφία, μέχρι το γράφημο, άπρόσστη ή ειρωνεία του τέλους. — «Κισσαριόσα». Πολύ καλό. Στο τέλος μόνο, που λέγει «αγκάθια «συντροφικός» του θανάτου, θα προτιμούσα κάτι άλλο. — «Γράμματάς». Ο υπεράνθρωπος του 'Αληφ. Έτσι δόν φαντάζεται... — «Σκίψατε». Στην έσομιά ή σιγή, ή ησυχία, το σκοτάδι, τραμάζιον περισσότερα από μία βράβλια. Δέν θά πη όμως ότι ή θύελλα δέν είνε κακό πιδ ποιημανικό. 'Αλλά έτσι παρόλογο είνε καμιά φορά τα αισθήματά μας... — «'Απ' τα περασμένα». Κλαγογραμμένο και στοιχειστικό. Μού έρεσε πολύ. — Ος γάτες άπακτον πέτρα». Βέβαια τα γάδια δέν κάνουν πολύ καλό. 'Αλλά και τό ζόλο πάσι; 'Ο Κοραής λέει πώς μπορεί να βγήκει από τον Παράδεισο βέβαια όμως θα πήγε στην Κόλωνα, όποιος τό πρωτομαστορηριόθησε ως μέσον παιδαγωγικό. — 'Έξυπνα πάλλα. Για μεταφράσεις δέν λέμε.

ΕΠΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Το δέν ψευδώνυμον εκρίνεται ή άνωσότη, άν δέν συνοδεύεται από του δικαίωματος δε. 2. Τα δημοσώνενα ή αναθεωρήμένα έργοντων μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1930. Όσα συνοδεύονται από Λ άνήκον εις αγόρια, και όσα από Κ εις κορίτσια.
 ΝΕΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ. 'Αδελφής, α. (ΙΠ). Προγκήμισα των

Δολλαρίων, α. (ΜΣ). Μάλλον 'Αθητής, α. (ΙΠΒ). Τζέννο, α. (ΜΙ). Προτομάτρου, α. (! ! ; ...). Νύσης Άνος, α. (Δ Ζ); 'Εθνική Ένωτής, α. (δ τάδε). **ΑΝΑΝΕΩΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝ** ΜΟΝ. Πατρίς των 'Ηρώων, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διά 1 έως 3 το πολύ σποτάσεις λεπτά 50 — Διά τός περιλήον 10 λεπτά ή λιός Μ. Μ. επίθυμου νάνταλλάου: — ή 'Ελπιδοφόρος με 'Ελπίδα α. 'Εθνος, 'Ελπιδοφ. Νεός, α. 'Αστέρι τ. 'Ελπίδ. — ή Κρούφ 'Ελπίδα με 'Ατράνταχτη, Δαρνοχλ. Δέσσο, 'Ανος τ. Δελμιώνων. — ή 'Ανεροστρόβιλος με Τόσκαν, Δουκ. Λαμερμ., Σουλβίαν Κερμ. ή Σαλαμπο. Τρισσαπολλένια, Σπαραφονταίη, Αραπάκι, Πριγροφ, — τό 'Αληθινό 'Ελληνοπούλε με Γεν. 'Αψόν. 'Αρισλ. 'Ανθρωπον. — ή Τσούχτα με 'Αραπάκι, 'Αγριάνθρωπο, Βίλαρμ. — ή 'Ατράνταχτη με Παναλ. 'Ελπίδα, 'Ανακτή, 'Ελευθ. Κόρη τ. 'Ασιδ., Σμυρνοπούλ.

«Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της: Ν. Τζάν. (δχι άκούη άλλα τά βραβεία ποτέ δέν δίδονται εις χρήμα). άδσκιονίδα Δέν) (ίσταίκα έλπίω να σηκωθής πι άπ' τό κρεβάτι γαίρω που τό ψευδώνυμο σου διασφάνει όλο να τό έλάττωμα). «Ώστκι της Αιμοιοάλασσας» (λαμβάνω τόσα πολλά, ώστε δέν μπορώ να θυμώμαι) πιθανόν να δημοσιευθή και κανέν' άπ' αυτά που έστειλές' αλλά μπορείς, χωρίς να περιφάνης, να στείλης και άλλα). «Καισαρ Αίγιουστον» (ευχαριστώ πολύ, καθώς και ά. κ. Φαίδων, διά τός προσλήσεις» άν είκαίρησ, θα έβλα στην πράγματι φιλοδοξοτική αυτή 'Αγορά). «Σρουγγαρίν» (άρα επίμωρήθεις μόνος σου, τί να σού πω έγώ; μην τό ξαναγράψης, άλλα γράψ μου συχνά, όπως πρώτα). «Ρεβωδία 'Ευθαίμια» (τό έργόν, άλλα δέν πρέπει νάπελπισθής ή επιμονή πάντοτε εα κατωθάνε; Δέν τό κωμώερω έλάττωμα των κομματιών σου είνε ή κακογραφία προσπόλησε — τό γράψης καλύτερα και με καλύτερο μελάνι). 'Αθεωτή (Καρδίαν) (γαίρω που έγινες καλά γράσε μου στείλε και διά την Σελίδα και δέν πειράζει άν δέν θά δημοσιευθής ιδίς τί γράψι και στην Ποιη. των Δολλαρίων α. κ. Τέλλος 'Αγρος α' ευχαριστέ πολύ). 'Αγγελο Χρόση» (ναι, τί θλιβρό! τό διάβασα σεις έφημερίδες' άλλα ή δική σου περιγραφή μου έδωσε έλη την έντύπωσιν). «Πατρίδα των 'Ηρώων» (έλαβα και έτετέλασε τός παραγγελίας σου ευχαριστώ). «Πρωτομάτρου» (έστειλα' μόνος τον άνήκον θα γράψης). «Θαλασσοπούλ»

(ευχαριστώ για όσα γράφεις' με χάρη μου είδα κι' ενδιαύσα τους προόδους του μικρού Ναήφ ειρήσε μου τον). Καταματιανό Δουλούδι, 'Ανθούλαν 'Αδ. Παπαχρ., Κόμα του Αίγαιου, Ζωήν της Βεπτείας, Φώτον 'Αστρη, Φίλοπυτρην. 'Ελληνα, Δαφροσταφύ 'Ελλάδα, Βίκτωρα Παπαδ., 'Αλταρη, Μαγικήν Σελήνην κτλ. κτλ. 'Αγωνιστή της 'Ελευθερίας, 'Ελπιδοφορον (έλαβα, ευχαριστώ). Κρούφην 'Ελπίδα, Τζέννο, Ίεωμικόν Βλέμμα, 'Ανεροστρόβιλον, Τραλλόν Παλιόστον (έστειλα). Βίς όσα επιστολάς έλαβα μετά τό Πάσχα, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχισα τός 1830ν Διογωναίου Άυσοαν Ματαίου — Μαίον. Αι 14 ας δεκάτι μέχρι της 1ης 'Ιουνίου άλλα και παρην της προσηύσεσ καύτη έστ' όσον δέν θά έχουν άκομη δημοσιευθ, όπως και των προηγουμένων φυλλοδίων.

251. Λεξιγραφος
 Είς σχήμα γεωμετρικόν, Συμφωνον άν προτάξης, Ένα νησί 'Ελληνικόν 'Εμπρός του θα κοιτάξης. Έστάλη από τού Σπυρνάκου 'Απόστου.

252. Συλλαβογραφος
 Γράμμα είνε τό πρώτο μου, Γράμμα τό δεύτερό μου. Και άνθρωπος δέν γίνεται, Χωρίς τό σύνολό μου. Έστάλη από τού Σπυρνάκου 'Απόστου.

253. Τονόγραφος
 Μιά κοινοτάτη νενική 'Αν παροξυτονίσης, Είς τό Αίγαίο ένα νησί Εύδης θά σχηματίσης. Έστάλη από της 'Αντιστ. 'Ανοϊσεω.

254. Αίνυμα
 Είμαι πάλι, τίνος θύμας 'Περίττο και να τό βουής ' Τάρα, μετοχή άν προσέσης, Στο βρονά κόρτα να μ' εθρς. Κε' ένα συμφωνον απόμει Είς τό υέση μου άν μηθ, Κάθς πράγμα θά σημαίνω, Κατωμένο από γή. Έστάλη από της Νερβλης.

255. Ράμβος
 * Καθένας και όριζοντίας, θάνατινόστανται καιά άπρηόν τά έξής: Συμφωνον, επόμερον ζυλον, άφελκρον στοιγής, ζυλονός βασιλεος τού Λαίτου, έδωκός εδερνέτης, άνταυμία, συμφωνον.

Έστάλη από Γεωργ. Δ. Πατούση

256. 'Επιγραφή
ΕΟΡΙΟΕΝΗΠΑΘΗΟΝ
ΘΑΒΑΒΕΚΑΓΚΟΝΕΣΚΑΓΓ
 Καλός λύτσε θά τη λύση Μόλις θά την άραγίση. Έστάλη από τού Μακαριένο Φιόρο

257 — 261. Μαρτιόν Γράμμα
 Τη αναλαληθ' ένός γράμματος εκάστης των κάτωθι λέξεων δι' ένός άλλου, πάντοτε τού αούτου, να σχηματισθόν άνευ ανα-

γραμματισμού άλλαι τισαι λέξεις:
 α. γ. ρ. ο. ρ. η. μ. α. τ. ε. λ. ο. ρ. ο. ρ. α. π. τ. ω.
 'Εστάλη από Αντρωπος της Μουσα 262—264. 'Ελληνοσύμφορα

Πάραγγέλματα
 1. — Ο ι σ : — η ε ω
 2. — Ε ο — ο α η
 3. — Ε α ι ε — α ε η
 'Εστάλη από της Φαίρηκούς Αθης 265. Γρίφος.

τι τι τι τι τι
 κρ τι τι τι τι τι
 τι τι τι τι τι τι
 'Εστάλη από τού Κόδρον Υ.

ΑΥΞΕΙΣ
 των Πνευμ. 'Ασκήσ. του φύλλ 47, Μηνδν (αί, δέν). — 48. 'Αμάδων άμύθια. — 49. Τύπος-τύπος. — 50. Αίμα μαια.

51 K 52. ΓΑΛ — ΑΙ — Α
 Γ Α Α Α ΑΙ — ΒΥ — Η
 Γ Α Μ Ο Σ Α — Η — Δ
 Κ Α Μ Η Λ Ο Σ
 Δ Ο Λ Ο Σ 55. Φύλλιν τε νηρόν με τφαδ λέξο οδ ορίσιν

(Η άνάγνωσις κατά σήλας, εις τίνον και εις τόν κάτω έναλλάξ). — 56. Αιά τού Ρ: κείρδς, άπος, έδ κος, τυρόδς, κούπος — 59. ΕλληΤΕΙΑ — ΚΙΚΕΡΩΝ ('ΕΚτος, Αίλη) 'ΑΚέρις, ΤΕσφύχθη, 'ΕΡεχθός, ΓΟ υός, 'ΑΝωροβόν. — 60. Τεφνάνα κηλιτον ή ζών εν αλοχόνη. — 61. 'Εσε ι νάροτος (βς ο — εν σε έκος)

Μ. ΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διά 1 έως 10 το πολύ λέξεις μέσιν στοιχία δε. 2 (ό έλεύσιος δεσφ). Προυν τών 10 λέξ. 21 λέξ. ή λέξ, μ μ χεί δε στοιχία λέκ. 30 και με κορηή λέκ. 40. 'Ο χωρίος στίχος δε. 1.]

[Κ' — 153]

Σ την Πανελληνίω 'Ελπίδα να Σ' Αν κηθεύσαν 'Ελευθερία τά θεριά μου συλλυπητήρια. — 'Ατράνταχη

[Κ' — 156]

ΜΑΓΕΜΕΝΟ ΛΟΤΔΟΤΑΚΙ, τη τη γιοτή σου, εύχομαι χρώμα πολλά και εύτυχισμένα. (Καθυστοήροσα). **ΑΔΑΤΗ**

[Κ' — 157]

Σ άλλος «'Ενωσις». Ζητούντα Σ άντιπροσωπία Διαγωνισάδ' ά νεκδόντων. Προθεσμία άμηνω: Γεώργιον Καχομάνην. 'Επισηρου δ, 'Αθήνα.

[Κ' — 158]

ΜΑΡΚΑΡΟΜΕΝΕ ΒΑΣΙΔΗΣ, μ συγκροείψ ψευδώνυμον ήλιό από Ζιζάνιον εις Τζέννο.

[Κ' — 159]

ΑΤΡΙΑΝΟΡΡΗ, χρώνια πολί ή για τά γενέθλιά σου. **ΑΡΑΠΑΚ ΤΡΟΣΤΡΑ, ΓΑΔΑΣΕΙΟΤΑΚΙ ΑΔΗΡΙΝΟ ΕΔΔΗΝΟΠΟΤΑ**

[Κ' — 160]

ΕΙΚΑΡΚΕΝΗ, να με συζωέκ πάρα πολύ για καθυστοήρη τετραδίου. Έγινε κάποιο λάθος **ΘΕΑ ΤΗΣ Ε ΡΗΝΗΣ**

[Κ' — 161]

ΤΡΕΛΗ ΝΕΟΤΗΣ, χρώνια ποί λα για την έσοτή σου. **ΑΡΑΠΑΚΙ**